



COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 7.9.2016
COM(2016) 491 final

2016/0236 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**de instituire a unui sistem de certificare al Uniunii pentru echipamentele de control de
securitate aeronautică**

{SWD(2016) 259 final}

{SWD(2016) 261 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Obiectivul propunerii

Obiectivul propunerii este de a contribui la buna funcționare a pieței interne a UE și de a spori competitivitatea globală a industriei UE prin instituirea unui sistem de certificare la nivelul UE pentru echipamentele de control de securitate aeronautică.

Un sector UE al securității mai competitiv va putea oferi soluții tehnologice care vor spori în mod activ securitatea cetățenilor europeni și vor contribui la consolidarea capacității societății europene de a preveni și de a răspunde la amenințările la adresa securității.

Sistemul de certificare instituit prin prezenta propunere se bazează pe procesul de evaluare comună (PCE), elaborat în cadrul Conferinței Europene a Aviației Civile (CEAC) pentru a se evalua conformitatea echipamentelor de control de securitate aeronautică în raport cu cerințele de performanță existente care au fost instituite la nivelul UE, și combină acest proces cu o procedură de acreditare pentru organismele de evaluare a conformității. Scopul este de a institui un sistem de certificare la nivelul UE unic bazat pe omologarea UE de tip și pe eliberarea de certificate de conformitate de către producători, care ar fi valabil în toate statele membre ale UE, în conformitate cu principiul recunoașterii reciproce.

• Contextul general

Echipamentele de control de securitate aeronautică înseamnă echipamentele de securitate utilizate pentru controlul persoanelor, al bagajelor de mână, al bagajelor de cală, al bunurilor, al mărfurilor și al poștei transportate pe calea aerului. Echipamentele de control din sectorul securității aeronautice reprezintă o piață considerabilă, cu o cifră de afaceri anuală la nivel mondial de 14 miliarde EUR, din care 4,2 miliarde EUR în UE. Aeroporturile și nodurile de transport aerian se numără, de asemenea, printre sectoarele cu cel mai mare potențial de creștere la nivel mondial, cu o concentrare puternică pe piețele asiatice.

Regulamentul (CE) nr. 300/2008 al UE stabilește specificațiile tehnice și cerințele de performanță pentru echipamentele de control de securitate aeronautică utilizate în aeroporturile din UE. Această legislație se bazează pe standarde elaborate de Comisie, care sunt adaptate în permanență, în conformitate cu scenariile în continuă schimbare privind amenințările, precum și cu evaluările riscurilor. Având în vedere consecințele posibile pentru securitatea națională a statelor membre ale UE în ceea ce privește riscul de a le face cunoscute pe scară largă, aceste standarde sunt clasificate și sunt puse doar la dispoziția acelor persoane și entități (persoane, companii, organizații etc.) care au o autorizare de securitate corespunzătoare, precum și o justificare valabilă („ce are la bază necesitatea de a cunoaște”).

Cu toate acestea, legislația menționată mai sus nu este însoțită de un sistem de evaluare a conformității cu caracter obligatoriu din punct de vedere juridic la nivelul UE menit să asigure că sunt îndeplinite standardele cerute la toate aeroporturile din UE. Prin urmare, echipamentele certificate într-un stat membru al UE pot fi introduse pe piață doar în statul membru respectiv. Orice alt stat membru al UE este liber să recunoască această certificare sau să solicite ca echipamentele să fie testate din nou pentru a se verifica dacă acestea îndeplinesc cerințele prevăzute de legislația UE, sau chiar să împiedice utilizarea lor pe teritoriul său. În orice caz, nu există o procedură de recunoaștere automată a unui certificat emis de primul stat membru.

Statele membre, în cooperare cu Comisia, au abordat parțial această fragmentare prin dezvoltarea de metodologii comune de testare pentru mai multe categorii de echipamente de control de securitate aeronautică, ce urmau să fie aplicate în cadrul CEAC. În 2008, CEAC a instituit o procedură comună de evaluare (PCE) pentru testarea echipamentelor de control utilizate în sectorul aviației. De atunci, PCE a fost revizuit și îmbunătățit din punct de vedere al eficacității, dar nu are încă un caracter obligatoriu din punct de vedere juridic pentru ca potențialul său să fie exploatat pe deplin.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică**

Agenda europeană privind securitatea [COM(2015) 185 final], adoptată de Comisia Europeană în luna aprilie 2015, evidențiază necesitatea competitivității sectorului UE al securității care poate, de asemenea, să contribuie la autonomia UE în ceea ce privește îndeplinirea nevoilor în materie de securitate. În plus, Uniunea încurajează dezvoltarea de soluții inovatoare în materie de securitate, de exemplu prin standarde și certificate comune. În Agenda europeană privind securitatea se prevede, de asemenea, faptul că sunt avute în vedere de către Comisie măsuri suplimentare, cum ar fi cele privind sistemele de alarmă și echipamentele de control din aeroporturi, pentru a se înlătura barierele din calea pieței unice și pentru a se consolida competitivitatea pe piețele de export a sectorului UE al securității.

Această propunere va contribui la îmbunătățirea competitivității sectorului european al securității. În consecință, un sector al securității din UE mai competitiv va putea oferi mai multe soluții inovatoare și eficiente pentru creșterea securității cetățenilor europeni și pentru o contribuție substanțială la reziliența societății europene la amenințările la adresa securității.

În ceea ce privește în special obiectivul prezentei propuneri, trebuie menționată **Comunicarea Comisiei „Politica industrială în domeniul securității - plan de acțiune pentru o industrie a securității inovatoare și competitivă” [COM (2012) 417]**. În special, acțiunea 2 din planul menționat prevede că „după o analiză profundă a impactului și după consultarea părților interesate, Comisia va lansa două propuneri legislative: una pentru instituirea unui sistem de certificare armonizat la nivelul UE pentru echipamentele de control (detectare) la aeroporturi; și una pentru instituirea unui sistem armonizat de certificare la nivelul UE pentru sistemele de alarmă. Obiectivul este de a se obține recunoașterea reciprocă a sistemelor de certificare.”

Echipamentele de control de securitate aeronautică sunt incluse în dispozițiile **Regulamentului (CE) nr. 300/2008** care stabilește norme comune în domeniul securității aviației civile, precum și în actele sale de punere în aplicare, în special **Regulamentul (UE) nr. 185/2010** al Comisiei de stabilire a măsurilor detaliate de implementare a standardelor de bază comune în domeniul securității aviației.

Întrucât există deja cerințe de performanță detaliate și metode de testare pentru echipamentele de control de securitate aeronautică, propunerea nu urmărește să adauge alte acte legislative cu caracter tehnic. Dimpotrivă, aceasta contribuie în mod evident la punerea în aplicare a dispozițiilor privind politicile menționate mai sus, prin stabilirea unui sistem UE de certificare a echipamentelor de control de securitate. Acest sistem ar prevedea obligativitatea ca laboratoarele acreditate de testare să demonstreze conformitatea cu cerințele de performanță prin aplicarea unei metodologii comune de testare, precum cea elaborată în cadrul CEAC. Crearea unui sistem de certificare eficient ar necesita adoptarea unui act juridic de instituire a cadrului aferent acestui sistem.

- **Concordanța cu alte politici ale Uniunii**

Prezenta propunere este în concordanță cu principalele politici ale UE în domeniul pieței unice și al liberei circulații a mărfurilor. La elaborarea prezentei propuneri au fost luate în considerare, în special, **Regulamentul (CE) nr. 765/2008 din 9 iulie 2008** de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și **Decizia nr. 768/2008/CE din 9 iulie 2008** privind un cadru comun pentru comercializarea produselor.

Pe lângă cele menționate mai sus, propunerea este în concordanță cu prioritățile Comisiei Europene de creștere a competitivității companiilor din UE prin eliminarea fragmentării piețelor de securitate din UE, astfel cum a subliniat **președintele Juncker în orientările sale politice** („O piață internă mai profundă și mai echitabilă, cu o bază industrială consolidată”).

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATE

- **Temeiul juridic**

Temeiul pentru acțiunea UE este articolul 114 din TFUE, care se referă la apropierea legislațiilor statelor membre în vederea realizării obiectivelor prevăzute la articolul 26 din TFUE, și anume buna funcționare a pieței interne.

- **Subsidiaritatea**

Obiectivul prezentului regulament, și anume stabilirea de norme cu privire la cerințele administrative și procedurale pentru omologarea UE de tip a echipamentelor de control de securitate aeronautică, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre ale UE. Într-adevăr, dacă statele membre ar fi intenționat să lanseze o astfel de inițiativă pe cont propriu, acestea ar fi realizat deja acest lucru, odată cu stabilirea sistemului CEP în cadrul CEAC. Având în vedere amploarea și efectele sale, acțiunea de instituire a unui sistem de omologare UE de tip care implică recunoașterea reciprocă a certificării conformității între statele membre poate fi realizată numai la nivelul UE.

Prin urmare, propunerea respectă principiul subsidiarității.

- **Proporționalitatea**

Propunerea respectă principiul proporționalității deoarece nu depășește ceea ce este necesar în vederea atingerii obiectivelor de asigurare a unei bune funcționări a pieței interne și, în același timp, de sporire a competitivității industriei UE activă în sectorul echipamentelor de control de securitate aeronautică.

În plus, având în vedere necesitatea de a se asigura condiții de concurență echitabile pentru producătorii de echipamente de control de securitate aeronautică din UE față de concurenții lor, atât la nivelul UE, cât și pe piețele din afara UE, instituirea unui sistem de certificare comun necesar pentru vânzarea sau darea în folosință a unor astfel de echipamente în UE pare să fie proporțională cu obiectivul propunerii.

- **Alegerea instrumentului**

Temeiul juridic relevant, articolul 114 din TFUE, nu prevede forma instrumentului juridic.

Cu toate acestea, având în vedere obiectivele propunerii, contextul specific și conținutul său, un regulament pare a fi mai adecvat decât o directivă pentru a se institui un cadru clar pentru

un sistem de certificare la nivelul UE, care să aibă la bază regulamente care există deja, Regulamentul (CE) nr. 300/2008 și Regulamentul (UE) nr. 185/2010.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX-POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

• Consultări cu părțile interesate

Propunerea are la bază o largă consultare a părților interesate, care a fost realizată prin:

- o **consultare publică deschisă privind certificarea echipamentelor de control de securitate aeronautică** care s-a desfășurat între 5 martie 2013 - 10 iunie 2013. Consultarea a fost publicată pe portalul „Vocea ta în Europa” și a primit 37 de contribuții. În pofida acestei rate de răspuns relativ reduse, rezultatele consultării publice pot fi considerate reprezentative, întrucât au răspuns toate principalele grupuri de părți interesate [administrațiile naționale, toate tipurile de întreprinderi (inclusiv IMM-uri), laboratoare de testare, operatori aeroportuari etc.]. În plus, principalele asociații din sector, cum ar fi asociațiile principalelor linii aeriene, care reprezintă aproximativ 240 de linii aeriene sau 84% din traficul total aerian, principalele asociații de afaceri, care reprezintă majoritatea producătorilor din UE, precum și numeroase laboratoare de testare au contribuit la consultare, reprezentând efectiv mai multe sute de părți interesate. Principalele concluzii ale consultării publice, care sunt prezentate sintetic în evaluarea impactului care însoțește propunerea, sprijină pe deplin abordarea legislativă prevăzută de aceasta;
- un atelier organizat în data de 25 septembrie 2013, în urma consultării publice. La atelier au participat reprezentanți ai tuturor grupurilor de părți interesate implicate, inclusiv reprezentanți ai statelor membre, ai sectorului, ai CEAC și ai utilizatorilor finali (Consiliul Internațional al Aeroporturilor Europa). Principala concluzie a atelierului a fost convergența rezultatelor studiilor prezentate în timpul primei sesiuni (a se vedea următorul paragraf), atât în ceea ce privește aspectele problematice, cât și soluțiile posibile.
- Chiar dacă a trecut o anumită perioadă de timp între consultarea publică, atelier și prezentarea evaluării impactului, concluziile acestor consultări referitoare la lipsa unor proceduri comune obligatorii din punct de vedere juridic pentru certificarea echipamentelor pentru controlul de securitate aeronautică în statele membre ale UE rămân valabile. Acest lucru a fost confirmat în cadrul discuțiilor cu toate părțile interesate relevante, contactate în cursul anului 2015.

• Obținerea și utilizarea expertizei

La elaborarea evaluării impactului propunerii, Comisia s-a bazat și pe un studiu efectuat de un contractant extern, intitulat: „Studiu privind cercetarea și dezvoltarea în domeniul securității în țări terțe importante”. Studiul a analizat în detaliu sistemele de certificare și de evaluare a conformității din UE și din lume. Acesta a inclus, de asemenea, o evaluare a impactului opțiunilor de politică identificate de către Comisie. Toate concluziile aplicabile ale studiului au fost incluse în evaluarea impactului și luate în considerare în mod corespunzător la redactarea propunerii.

Pentru pregătirea evaluării impactului s-a ținut seama în mod corespunzător de încă un sondaj având tema „**Cerințe în materie de detectare și metodologii de testare pentru dispozitivele**

de control de securitate aeronautică în UE și AELS” realizat de DG JRC (Institutul pentru Materiale de Referință și Măsurători din Geel) și publicat în primăvara anului 2013.

- **Evaluarea impactului**

Evaluarea impactului însoțește prezenta propunere (a se adăuga referința).

Aceasta a fost evaluată în mod pozitiv de către Comitetul de analiză a reglementării al Comisiei la 3 iulie 2015.

În cadrul acestei evaluări a impactului au fost elaborate cinci opțiuni de politică, inclusiv scenariul de referință:

1. „scenariul de referință”, Comisia nu va lansa nicio inițiativă specifică la nivelul politicilor;
2. o recomandare adresată statelor membre de a-și accepta reciproc sistemele de certificare naționale și/sau de a se baza pe procesul comun de evaluare al Conferinței Europene a Aviației Civile;
3. „legislație” - Comisia ar pregăti o propunere legislativă care le-ar permite producătorilor să își comercializeze și să își vândă produsele în întreaga Uniune, odată ce au fost certificate într-un stat membru;
 - 3.1. „vechea abordare” sau „o armonizare totală”, caracterizată printr-un sistem de certificare care să fie pus în aplicare de autoritățile naționale de omologare și să se bazeze pe specificații detaliate stabilite în legislație: 1) cerințe de performanță aplicabile echipamentelor de control de securitate aeronautică; 2) metodologii de testare comune 3) acreditarea laboratoarelor de testare;
 - 3.2. „noua abordare” care nu se bazează pe specificații detaliate, ci pe standarde disponibile publicului. Sistemul de certificare stabilit s-ar limita la cerințe esențiale pentru echipamentele de control de securitate aeronautică, redactate în termeni generali. Această opțiune a fost respinsă deoarece cerințele de performanță existente ale UE pe care ar trebui să se bazeze această abordare sunt clasificate și nu pot fi făcute publice;
 - 3.3. a treia opțiune, „abordarea centralizată”, potrivit căreia sistemul de certificare stabilit ar fi destul de similar celui de la opțiunea 3.1, dar ar fi aplicat la nivel central de către o agenție a UE.

Opțiunea preferată este opțiunea 3.1, „vechea abordare”, care ar avea efecte pozitive importante, asigurând, în același timp, un sprijin cât mai larg în rândul tuturor părților interesate, inclusiv al statelor membre.

Conform acestei opțiuni, certificarea echipamentelor de control de securitate aeronautică ar trebui să aibă loc numai într-un singur stat membru, certificatul eliberat fiind valabil imediat în toate cele 28 de state membre ale UE. Acest lucru ar trebui să sporească eficiența pieței globale a UE în sectorul controlului de securitate aeronautică și să aibă un impact pozitiv asupra liberei circulații a mărfurilor. Alegerea clienților (de exemplu, operatorii aeroportuari) ar trebui, de asemenea, să fie îmbunătățită, având în vedere faptul că aceștia ar putea să aleagă să își procure orice echipament de control de securitate aeronautică „certificat UE” și nu doar pe cele care au fost certificate în țara lor. Procedurile de certificare unică ar trebui să reducă sarcina administrativă pentru producători și să îmbunătățească timpul necesar până la introducerea pe piață. Acest lucru ar avea, de asemenea, un impact pozitiv asupra competitivității la nivel mondial a producătorilor europeni, în special în ceea ce privește

concrenții din SUA (beneficiile din vânzări sunt estimate la 22 de milioane EUR în medie anual). Creșterea preconizată a competitivității ar trebui să conducă la o creștere globală a vânzărilor producătorilor din UE în țările terțe, care, la rândul ei ar trebui să aibă un impact social pozitiv asupra cifrelor globale privind ocuparea forței de muncă în acest sector.

Reducerea necesității de a testa de mai multe ori un singur tip de echipament sau o singură configurație a unui echipament ar trebui să conducă la o reducere a numărului de teste pe care le va realiza un singur laborator anual. Această reducere a testelor ar conduce la o reducere a veniturilor pentru laboratoare. Această reducere a veniturilor ar trebui să fie mai mică decât economiile realizate de producători menționate mai sus, deoarece nu toate costurile sunt legate în mod direct de prețul certificării ca atare (de exemplu, transportul echipamentelor)¹. Niciuna dintre opțiuni nu ar conduce la efecte măsurabile asupra mediului. Actualele efecte asupra mediului ale dezvoltării, producerii, testării sau transportării nu ar fi afectate de o posibilă armonizare a procedurilor de certificare.•Adecvarea reglementărilor și simplificarea acestora

Astfel cum s-a afirmat deja mai sus, unul dintre cele două obiective generale ale propunerii este de a spori competitivitatea globală a companiilor din UE care își desfășoară activitatea în domeniul echipamentelor de control de securitate aeronautică.

În special, propunerea vizează reducerea costurilor de reglementare și a timpului necesar până la introducerea pe piață, prin eliminarea necesității unor testări multiple și a unor modificări specifice statelor membre, precum și prin crearea unui mediu mai propice investițiilor pentru tehnologiile din domeniul securității.

În plus, propunerea are drept scop îmbunătățirea imaginii produselor UE pe piața mondială, prin introducerea unei etichete care atestă conformitatea cu cerințele reglementare ale UE și prin crearea unor condiții de concurență echitabile cu companiile americane.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu are nicio implicație pentru bugetul Uniunii.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, evaluare și raportare**

A fost conceput și inclus în propunere un sistem solid de monitorizare și evaluare .

Mai precis, aceasta prevede că, la fiecare cinci ani, Comisia va publica un raport general privind punerea în aplicare a prezentului regulament.

Acest raport va fi bazat pe o anchetă specifică ce vizează toate părțile interesate relevante, pentru a evalua eficiența și eficacitatea cu privire la obiectivele operaționale ale punerii în aplicare a regulamentului.

Anchetă va viza următorii indicatori în vederea evaluării măsurii în care punerea în aplicare a regulamentului a dus: la reducerea costurilor de cercetare și dezvoltare; reducerea costurilor de comercializare; reducerea timpului necesar echipamentelor pentru a fi introduse pe piață; îmbunătățirea concurenței cu furnizorii din afara UE.

¹ A se vedea studiul SER3Co, capitolul 3.2.4

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**de instituire a unui sistem de certificare al Uniunii pentru echipamentele de control de securitate aeronautică**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,
 având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,
 având în vedere propunerea Comisiei Europene,
 după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,
 având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²,
 având în vedere avizul Comitetului Regiunilor³,
 hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,
 întrucât:

- (1) Scopul prezentului regulament este acela de a asigura libera circulație a echipamentelor de control de securitate aeronautică civile în Uniune.
- (2) Echipamentele de control de securitate aeronautică civile, cum ar fi echipamentele de detecție a metalelor, scanerile de securitate și sistemele de detectare a explozivilor, trebuie să îndeplinească o serie de cerințe de performanță înainte de a putea fi puse la dispoziție sau în serviciu. Conformitatea cu aceste cerințe este evaluată în prezent de către fiecare stat membru, iar echipamentele certificate într-un stat membru pot fi puse la dispoziție doar în statul membru respectiv. Este necesar ca astfel de echipamente să poată circula liber în interiorul pieței interne în vederea creșterii competitivității sectorului european al securității.
- (3) Un sector UE al securității mai competitiv va putea oferi soluții pentru sporirea securității cetățenilor europeni și pentru o contribuție substanțială la reziliența societății europene la amenințările la adresa securității. Acțiunea la nivelul Uniunii poate contribui la îndeplinirea acestor obiective prin eliminarea barierelor din calea pieței interne și prin creșterea competitivității sectorului securității din Uniune în domenii precum echipamentele de control de securitate aeronautică, promovându-se procesele de certificare comună.
- (4) În comunicarea sa către Parlamentul European și Consiliu intitulată „**Politica industrială în domeniul securității - plan de acțiune pentru o industrie a securității inovatoare și competitivă**” din iulie 2012⁴, Comisia a identificat echipamentele de control de securitate aeronautică drept un domeniu în care ar fi cel mai indicat să se stabilească un sistem de certificare la nivelul Uniunii, astfel încât să se depășească problema fragmentării pieței, să se stimuleze competitivitatea și

² JO C , , p. .

³ JO C , , p. .

⁴ COM(2012) 417 final.

ocuparea forței de muncă în Uniune și, în ansamblu, să se sporească securitatea societății europene.

- (5) În **Agenda europeană privind securitatea**⁵ se evidențiază necesitatea competitivității sectorului UE al securității care poate contribui la autonomia UE în ceea ce privește îndeplinirea nevoilor în materie de securitate. Prin urmare, pentru UE este esențial să dispună de o bază tehnologică și industrială solidă și competitivă, pentru a avea un impact pozitiv asupra securității cetățenilor săi.
- (6) Prezentul regulament ar trebui să permită echipamentelor de control de securitate aeronautică să circule liber pe piața internă, prin stabilirea unui sistem de certificare unic bazat pe certificate de conformitate valabile în toate statele membre. În cazul în care echipamentul este însoțit de un astfel de certificat, ar trebui ca acesta să poată fi pus la dispoziție sau în serviciu în întreaga Uniune, fără nicio restricție.
- (7) Fiecare stat membru ar trebui să desemneze un organism responsabil cu aprobarea conformității echipamentelor de control de securitate aeronautică, prin eliberarea unui certificat de omologare UE de tip valabil în întreaga Uniune. Producătorii de echipamente de control de securitate aeronautică ar trebui să aibă libertatea de a alege un organism responsabil în orice stat membru.
- (8) Pentru a simplifica accesul la sistemul de certificare și pentru ca acesta să devină mai transparent, fiecare stat membru ar trebui să desemneze un organism unic — autoritatea națională de omologare - chiar și în cazul în care într-un singur stat membru există două sau mai multe organisme al căror obiect de activitate este securitatea aeronautică.
- (9) Un certificat de omologare UE de tip ar trebui să ateste că tipul și configurația specifice ale echipamentelor de control de securitate aeronautică respectă normele și standardele comune în domeniul securității aviației civile prevăzute în special în Regulamentul (CE) nr. 300/2008 al Parlamentului European și al Consiliului⁶.
- (10) Pentru a permite libera circulație a echipamentelor de control de securitate aeronautică în întreaga Uniune, producătorii ar trebui să aibă posibilitatea de a elibera certificate de conformitate care să însoțească fiecare componentă a echipamentelor, fabricată în conformitate cu tipul și cu configurația care fac obiectul unui certificat UE de omologare de tip.
- (11) Echipamentele de control de securitate aeronautică care fac obiectul unui certificat UE de omologare de tip nu ar trebui să fie supuse unor evaluări suplimentare în alte state membre. Prin urmare, este important ca evaluarea și testarea să fie uniforme la nivelul Uniunii. Prezentul regulament ar trebui, prin urmare, să țină seama în mod adecvat de activitatea de stabilire a unor metodologii comune de testare care se desfășoară în cadrul procesului comun de evaluare al Conferinței Europene a Aviației Civile.
- (12) Testarea echipamentului în vederea evaluării conformității acestuia cu standardele este esențială pentru sistemul de certificare. Prin urmare, testarea ar trebui să fie efectuată de către servicii tehnice care au competențele și cunoștințele tehnice necesare pentru a realiza evaluarea conformității prin aplicarea metodologiilor comune de testare relevante.

⁵ COM(2015) 185 final.

⁶ Regulamentul (CE) nr. 300/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2008 privind norme comune în domeniul securității aviației civile și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2320/2002 (JO L 97, 9.4.2008, p. 72).

- (13) Pentru a asigura eficacitatea sistemului de certificare și pentru a consolida încrederea reciprocă dintre autoritățile naționale de omologare, prezentul regulament ar trebui să stabilească cerințele pentru acreditarea acestor servicii tehnice.
- (14) Conformitatea producției este un aspect esențial al sistemului UE de omologare de tip. În scopul monitorizării conformității producției, fabricanții ar trebui să fie verificați periodic de către o autoritate de omologare sau de către un serviciu tehnic calificat în mod adecvat, desemnat în acest scop.
- (15) Este important ca serviciile tehnice să asigure o aplicare armonizată a metodologiilor comune de testare. În acest scop, Comisia ar trebui să înființeze și să conducă un grup sectorial al serviciilor tehnice menit să asigure coordonarea și cooperarea necesare dintre serviciile tehnice desemnate, precum și furnizarea de formare pentru personalul acestora și coordonarea cu țări terțe.
- (16) În cazul în care se constată că un echipament de control de securitate aeronautică care face obiectul unui certificat UE de omologare de tip prezintă un risc grav pentru utilizatori sau pentru mediu, care nu a fost identificat de către autoritatea de omologare, un stat membru ar trebui să fie în măsură să împiedice punerea la dispoziție sau punerea în serviciu pe teritoriul său a echipamentului respectiv, pentru o perioadă limitată de timp și sub rezerva unei evaluări efectuate de către Comisie, care să stabilească dacă măsura adoptată de statul membru este în conformitate cu legislația Uniunii.
- (17) În cazul în care se constată că un echipament de control de securitate aeronautică însoțit de un certificat de conformitate nu este conform cu tipul și configurația care fac obiectul unui certificat UE de omologare de tip, statul membru care a eliberat certificatul de omologare de tip ar trebui să ia măsurile necesare pentru a se asigura că producătorul întreprinde acțiuni în vederea conformității acestui echipament și ar trebui să informeze celelalte autorități de omologare și Comisia cu privire la măsurile luate.
- (18) În cazul în care se constată că un echipament de control de securitate aeronautică însoțit de un certificat de conformitate nu este conform cu tipul și configurația care fac obiectul unui certificat UE de omologare de tip emis de o altă autoritate de omologare, un stat membru ar trebui să înceteze temporar punerea la dispoziție sau punerea în serviciu pe teritoriul său a echipamentului respectiv și ar trebui să solicite autorității de omologare care a eliberat certificatul de omologare de tip să verifice dacă echipamentul care este produs continuă să fie conform cu tipul și configurația omologate. Autoritatea de omologare în cauză ar trebui să ia măsurile care se impun în termen de cel mult trei luni de la data solicitării. Dacă autoritatea de omologare în cauză constată că echipamentul este conform cu tipul și configurația omologate, aceasta ar trebui să facă demersuri în vederea soluționării diferendului. Între timp, măsurile temporare rămân în vigoare.
- (19) În scopul unei mai bune legiferări și al simplificării, precum și pentru a se evita necesitatea unei actualizări permanente a legislației existente a Uniunii cu privire la specificațiile tehnice, ar trebui să fie posibil ca prezentul regulament să facă trimiteri la standardele și reglementările internaționale în vigoare, fără a le reproduce în cadrul juridic al Uniunii.
- (20) Cu scopul de a simplifica și accelera adoptarea legislației în materie de omologare de tip, a fost introdusă o nouă abordare în materie de reglementare, conform căreia legislatorul, în procedura legislativă ordinară, stabilește numai regulile și principiile

fundamentale și delegă Comisiei stabilirea aspectelor tehnice mai detaliate. În ceea ce privește cerințele de fond, prezentul regulament ar trebui, prin urmare, să stabilească numai dispozițiile administrative și cerințele procedurale generale. Comisia ar trebui să dispună de competența de a stabili specificațiile tehnice, inclusiv metodologiile comune de testare și cerințele de acreditare a serviciilor tehnice necesare în cadrul sistemului de certificare instituit de prezentul regulament.

- (21) Pentru a completa prezentul regulament cu detalii tehnice suplimentare, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din tratat ar trebui să fie delegată Comisiei, astfel încât prezentul regulament să reflecte posibila introducere a unor noi cerințe de performanță pentru echipamentele de control de securitate aeronautică, precum și evoluția cunoștințelor științifice și tehnice. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (22) Statele membre ar trebui să stabilească norme privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament și să asigure punerea lor în aplicare. Sancțiunile respective ar trebui să aibă un caracter eficace, proporțional și disuasiv.
- (23) Comisia ar trebui să prezinte un raport Parlamentului European și Consiliului privind punerea în aplicare a prezentului regulament, pe baza informațiilor furnizate de statele membre.
- (24) Din considerente de claritate, predictibilitate, raționalizare și simplificare, precum și pentru a reduce sarcinile pentru producătorii de echipamente de control de securitate aeronautică, prezentul regulament ar trebui să prevadă doar un număr limitat de etape de implementare pentru introducerea de dispoziții administrative și de cerințe tehnice generale. Ar trebui să i se acorde suficient timp sectorului pentru a se adapta la noile dispoziții prevăzute în prezentul regulament și la specificațiile tehnice și la dispozițiile administrative stabilite prin actele delegate adoptate în temeiul prezentului regulament. Stabilirea în timp util a cerințelor este esențială pentru a se asigura o marjă de timp suficientă pentru ca producătorii să dezvolte, să testeze și să pună în aplicare soluții tehnice pentru echipamentele de control de securitate aeronautică produse în serie și pentru ca producătorii și autoritățile de omologare din statele membre să instituie sistemele administrative necesare.
- (25) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume de a stabili norme armonizate privind cerințele administrative și procedurale pentru omologarea UE de tip A a echipamentelor de control de securitate aeronautică, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și, în consecință, având în vedere amploarea și efectele acestora, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1 *Obiect*

Prezentul regulament instituie un cadru pentru un sistem al Uniunii de certificare a echipamentelor de control de securitate aeronautică.

Articolul 2 *Domeniul de aplicare*

1. Prezentul regulament se aplică tuturor echipamentelor de control de securitate aeronautică pentru utilizarea în aviația civilă, puse la dispoziție sau puse în serviciu în Uniune.
2. Prezentul regulament nu se aplică câinilor dresați pentru detectarea explozibililor atunci când sunt utilizați ca mijloace alternative de control.

Articolul 3 *Definiții*

În sensul prezentului regulament:

- (1) „echipamente de control de securitate aeronautică” sau „echipamente” înseamnă dispozitive specializate, utilizate, în mod individual sau ca parte dintr-un sistem, pentru a detecta articolele interzise menționate în Regulamentul (CE) nr. 300/2008 și în actele de completare sau de punere în aplicare a acestuia;
- (1) „aviație civilă” înseamnă orice operațiune de transport aerian efectuată de o aeronavă civilă, excluzând operațiunile efectuate de aeronavele de stat menționate la articolul 3 din Convenția de la Chicago privind aviația civilă internațională;
- (2) „punere la dispoziție pe piață” înseamnă orice furnizare a unui produs pentru distribuție, consum sau utilizare pe piața Uniunii în cursul unei activități comerciale, contra cost sau gratuit;
- (3) „introducere pe piață” înseamnă punerea la dispoziție a unui produs pentru prima dată pe piața Uniunii;
- (4) „punere în serviciu” înseamnă prima utilizare în Uniune a echipamentului în scopul căruia îi este destinat;
- (5) „omologare UE de tip” înseamnă procedura prin care un stat membru certifică faptul că un tip și o configurație a unui echipament îndeplinesc cerințele de performanță prevăzute în anexa I și că cerințele procedurale din prezentul regulament au fost respectate;
- (6) „metodă de testare virtuală” înseamnă simulări pe calculator, care necesită sau nu intervenție umană, prin care se verifică dacă echipamentele de control de

securitate aeronautică îndeplinesc cerințele de performanță prevăzute în anexa I;

- (7) „certificat UE de omologare de tip” înseamnă documentul prin care o autoritate de omologare certifică faptul sunt aprobate un tip și o configurație a unui echipament;
- (8) „certificat de conformitate” înseamnă un document care certifică faptul că o componentă a unui echipament a fost fabricată în conformitate cu tipul și configurația care fac obiectul unui certificat de omologare UE de tip.

Articolul 4

Vânzarea și punerea în serviciu a echipamentelor

Statele membre nu împiedică punerea la dispoziție și/sau punerea în serviciu a oricărui echipament care este însoțit de un certificat de conformitate valabil, emis în conformitate cu articolul 5. Acestea nu impun cerințe suplimentare cu privire la astfel de echipamente.

Articolul 5

Obligațiile producătorilor

1. Producătorul emite un certificat de conformitate care să însoțească fiecare componentă a unui echipament care a fost fabricată în conformitate cu tipul și configurația care fac obiectul unui certificat de omologare UE de tip.

2. Certificatul de conformitate are forma stabilită în anexa II și se redactează într-o limbă care poate fi ușor înțeleasă de către consumator și de către alți utilizatori finali, astfel cum se stabilește de către statul membru în cauză. Orice autoritate de omologare îi poate solicita producătorului să traducă certificatul de conformitate în limba sau în limbile oficiale ale statului membru al respectivei autorități de omologare.

3. Producătorul completează integral certificatul de conformitate. Certificatul de conformitate nu trebuie să conțină restricții în ceea ce privește utilizarea echipamentului.

4. Producătorul ia măsurile necesare pentru a împiedica falsificarea certificatului de conformitate.

Un duplicat al certificatului de conformitate poate fi emis numai la cererea unei autorități de omologare. Numai producătorul poate emite duplicatul certificatului.

Cuvântul „duplicat” trebuie să fie perfect vizibil pe fața oricărui duplicat al unui certificat.

5. Prin eliberarea certificatului de conformitate, producătorul își asumă responsabilitatea pentru conformitatea echipamentelor cu tipul și configurația omologate.

6. Producătorii păstrează documentația tehnică și certificatul de conformitate timp de cel puțin 10 ani de la introducerea pe piață a echipamentelor.

7. Producătorul aplică în mod vizibil, lizibil și indelebil o marcă de omologare UE de tip și un număr pe echipamentele fabricate în conformitate cu tipul și configurația omologată.

8. Marca și numărul de omologare UE de tip sunt cele stabilite în anexa III.

9. Producătorii se asigură că sunt instituite proceduri de natură să garanteze conformitatea producției. Se vor lua în considerare în mod corespunzător modificările de proiectare sau cele referitoare la caracteristicile și modificările cerințelor de performanță pe baza cărora a fost emis un certificat de omologare de tip.

10. Producătorii se asigură de faptul că pe echipamentele lor sunt marcate tipul, lotul sau numărul de serie sau un alt element care permite identificarea lor sau, dacă dimensiunea sau natura echipamentelor nu permit acest lucru, producătorii se asigură că informația solicitată este prevăzută pe ambalaj sau într-un document care însoțește echipamentele.

11. Producătorii își marchează pe echipamentele lor numele, denumirea comercială înregistrată sau marca înregistrată, precum și adresa la care pot fi contactați sau, dacă acest lucru nu este posibil, pe ambalaj sau într-un document care însoțește echipamentele, altul decât certificatul de conformitate. Adresa trebuie să indice un punct unic de contact al producătorului.

12. Producătorii se asigură că produsul este însoțit de instrucțiuni și informații privind siguranța, într-o limbă care poate fi ușor înțeleasă de către consumatori și alți utilizatori finali, stabilită de către statul membru în cauză.

13. Producătorii care consideră ori au motive să creadă că un echipament pe care l-au introdus pe piață nu este conform cu tipul și configurația aprobate, iau de îndată măsurile corective necesare în vederea conformării, retragerii sau a rechemării respectivului echipament, dacă este necesar. În plus, în cazul în care echipamentul prezintă un risc, producătorii informează imediat în acest sens autoritățile naționale competente din statele membre în care au pus la dispoziție echipamentul, furnizând detalii, în special cu privire la neconformitate și la orice măsuri corective luate.

14. În urma unei cereri motivate din partea unei autorități naționale de omologare, producătorii îi furnizează acesteia toate informațiile și documentația necesare pentru a demonstra conformitatea echipamentului, acestea fiind redactate într-o limbă care poate fi ușor înțeleasă de autoritatea respectivă. Aceștia cooperează cu autoritatea respectivă, la cererea acesteia, cu privire la orice acțiune întreprinsă pentru eliminarea riscurilor pe care le prezintă echipamentul pe care aceștia l-au introdus pe piață.

Articolul 6

Autoritățile de omologare

1. Fiecare stat membru instituie sau desemnează o autoritate de omologare.

Autoritatea de omologare are competență pentru toate aspectele legate de aprobarea echipamentelor, precum și pentru eliberarea, modificarea și retragerea certificatelor UE de omologare de tip.

Fiecare stat membru comunică Comisiei numele, adresa, inclusiv adresa electronică și domeniul de responsabilitate ale autorităților de omologare.

2. O autoritate de omologare deține autorizarea de securitate industrială necesară lucrului cu informații clasificate ale UE la nivelul „EU Confidential” sau la un nivel superior, astfel cum este definit în Decizia 2015/444/CE a Comisiei⁷.

⁷

Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei din 13 martie 2015 privind normele de securitate pentru protecția informațiilor UE clasificate (JO L 72, 17.3.2015, p.53)

Articolul 7

Cererile pentru emiterea unui certificat de omologare UE de tip

1. Producătorul înaintează o cerere unei autorități de omologare.
2. Se depune o singură cerere pentru un tip și o configurație anume. Cererea se depune numai într-un singur stat membru.
3. Pentru fiecare tip și configurație care urmează a fi omologate se prezintă o cerere separată.
4. Cererea constă dintr-un dosar informativ care conține conceptul de funcționare al echipamentelor și alte documente, date, desene și fotografii relevante. Producătorul poate furniza dosarul informativ pe suport de hârtie sau în format electronic.
5. Un producător stabilit în afara Uniunii care dorește să depună o cerere pentru obținerea omologării UE de tip trebuie să desemneze un reprezentant stabilit în Uniune pentru a-l reprezenta în fața autorității de omologare.

Articolul 8

Testele

1. De îndată ce primește o cerere, autoritatea de omologare asigură efectuarea unor teste adecvate de către un serviciu tehnic, pentru a stabili dacă tipul și configurația echipamentelor în cauză respectă cerințele de performanță menționate la anexa I.
2. Testele se efectuează de către un serviciu tehnic notificat în temeiul articolului 21 și îndeplinesc cerințele metodologiilor comune de testare menționate în anexa IV.
3. Printr-o cerere argumentată, autoritatea de omologare poate impune solicitantului să furnizeze orice informații suplimentare necesare facilitării efectuării testelor respective. Producătorul furnizează aceste informații în termenul stabilit de autoritatea de omologare.
4. Testele se efectuează asupra echipamentelor de tipul și configurația care urmează să fie omologate.

Producătorul pune la dispoziția autorității de omologare atâtea componente ale echipamentelor câte sunt necesare pentru a îi permite acestuia să deruleze în condiții satisfăcătoare procedura de omologare UE de tip.

5. Se pot utiliza metode de testare virtuale pentru retestarea echipamentelor cărora li s-au adus modificări numai la nivelul programului informatic de detectare.

Aceste metode respectă cerințele cu privire la metodologiile comune de testare menționate la alineatul (2).

Articolul 9

Omologarea tipului și a configurației echipamentelor

1. Autoritatea de omologare omologhează tipul și configurația echipamentului în cauză dacă acesta îndeplinește cerințele de performanță prevăzute în anexa I.
2. În cazul în care o autoritate de omologare constată că un tip și o configurare a echipamentelor prezintă un risc grav pentru siguranță sau un risc grav de efecte negative pentru mediu sau pentru sănătatea publică, aceasta poate refuza să omologheze echipamentele respective, chiar și în cazul în care acestea îndeplinesc cerințele de performanță relevante.
3. În cazul în care o autoritate de omologare refuză să omologheze un echipament, aceasta informează, fără întârziere, autoritățile de omologare din celelalte state membre și Comisia cu privire la motivele refuzului.

4. În cazul unui refuz în temeiul alineatului (2), Comisia consultă, fără întârziere, părțile în cauză și, în special, autoritatea de omologare care a refuzat să emită certificatul de omologare UE de tip, pentru a evalua dacă cerințele relevante de la alineatul (2) au fost aplicate în mod corect.

5. În cazul în care Comisia consideră că cerințele relevante de la alineatul (2) au fost aplicate incorect, aceasta solicită autorității de omologare să ia măsurile potrivite pentru a se conforma acestor cerințe.

Articolul 10

Relația dintre Comisie și organismul responsabil cu elaborarea metodologiilor comune de testare

1. Uniunea Europeană, [reprezentată de Comisie] devine membru cu drepturi depline al organismului responsabil cu elaborarea metodologiilor comune de testare menționate în anexa IV.

Articolul 11

Certificatul de omologare UE de tip

1. Autoritatea de omologare eliberează un certificat de omologare UE de tip pentru orice echipament pe care îl aprobă.

2. Certificatul de omologare UE de tip se întocmește în conformitate cu modelul prevăzut în anexa V.

Pentru fiecare tip și configurație a unui echipament, autoritatea de omologare efectuează următoarele operații:

- (a) completează toate secțiunile relevante ale certificatului de omologare UE de tip;
- (b) întocmește pachetul cu informații care conține: indexul, dosarul informativ însoțit de rezultatul testului și orice alte documente adăugate de serviciul tehnic sau de autoritatea de omologare;
- (c) furnizează solicitantului, fără întârziere, certificatul completat, pe suport de hârtie sau în format electronic.

3. Pentru fiecare tip și configurație a echipamentelor pe care le-a omologat, autoritatea de omologare trimite o copie a certificatului UE de omologare de tip celorlalte autorități de omologare și Comisiei, însoțită de anexe, în termen de 20 de zile lucrătoare de la data la care a fost emis certificatul de omologare de tip. Copia respectivă poate fi pe suport de hârtie sau în format electronic.

4. La cererea autorității de omologare a unui alt stat membru, autoritatea de omologare care a emis un certificat de omologare UE de tip trimite o copie suplimentară a certificatului respectiv de omologare UE de tip, însoțită de anexe, în termen de 20 de zile lucrătoare de la primirea cererii. Copia respectivă poate fi pe suport de hârtie sau în format electronic.

Articolul 12

Măsuri privind conformitatea producției

1. O autoritate de omologare care a omologat un tip și o configurație a unor echipamente ia măsurile necesare, în conformitate cu anexa VI, pentru a verifica, în cooperare, dacă e

necesar, cu alte autorități de omologare, dacă au fost luate măsurile corespunzătoare pentru a se garanta că echipamentele fabricate sunt în conformitate cu tipul și configurația omologate.

2. O autoritate de omologare care a omologat un tip și o configurație a unor echipamente ia măsurile necesare în ceea ce privește respectiva omologare, în conformitate cu anexa VI, pentru a verifica, în cooperare, dacă e necesar, cu alte autorități de omologare, dacă măsurile menționate la alineatul (1) continuă să fie adecvate și dacă echipamentele fabricate continuă să fie în conformitate cu tipul și configurația omologate. Verificarea menită să asigure conformitatea producției cu tipul omologat se poate limita la una sau mai multe dintre procedurile menționate în anexa IV.

3. În cazul în care o autoritate de omologare care a omologat un tip și o configurație a unor echipamente constată că nu sunt aplicate măsurile menționate la alineatul (1), faptul că acestea se abat semnificativ de la măsurile convenite ori au încetat să mai fie aplicate deși producția nu a fost întreruptă, autoritatea de omologare respectivă ia măsurile necesare pentru a se asigura că procedura de asigurare a conformității producției este urmată în mod corect. Aceste măsuri pot include retragerea certificatului de omologare UE de tip. Autoritatea de omologare informează celelalte autorități de omologare și informează Comisia cu privire la orice măsuri luate.

Articolul 13

Cereri de modificare a certificatelor de omologare UE de tip

1. În cazul în care este necesară modificarea datelor din pachetul cu informații ca urmare a unor modificări ale echipamentelor în cauză, producătorul depune, cât mai curând posibil, o cerere de modificare a omologării UE de tip.

2. Cererea de modificare se înaintează autorității de omologare care a emis certificatul inițial de omologare UE de tip.

Articolul 14

Tipuri de modificări

1. În cazul în care autoritatea de omologare constată că, pentru efectuarea unei modificări, sunt necesare testări suplimentare înainte de efectuarea acesteia, îl informează pe producător în mod corespunzător. Modificările se realizează numai după ce s-au efectuat testele suplimentare.

2. O modificare este considerată „extindere a certificatului de omologare UE de tip”, dacă sunt îndeplinite una sau mai multe dintre următoarele condiții:

- (a) este necesară o testare suplimentară;
- (b) a fost modificată o informație din certificatul de omologare UE de tip, cu excepția anexelor acestuia;
- (c) intră în vigoare noi cerințe de performanță aferente echipamentelor omologate.

În astfel de cazuri, autoritatea de omologare eliberează un certificat actualizat de omologare UE de tip, însoțit de un număr de extindere. Certificatul actualizat de omologare UE de tip precizează în mod clar motivul extinderii și data la care a fost emis.

3. În cazul în care nu se aplică alineatul (2), modificarea este considerată „revizuire a certificatului de omologare UE de tip”.

Articolul 15

Emiterea și notificarea modificărilor

1. În cazul unei extinderi, autoritatea de omologare actualizează toate secțiunile relevante din certificatul de omologare UE de tip, anexele sale și indexul pachetului cu informații. Certificatul actualizat și anexele sale sunt puse la dispoziția solicitantului fără întârziere.
2. În cazul unei revizuii, autoritatea de omologare eliberează producătorului, cât mai curând posibil, documentele actualizate sau, după caz, versiunea consolidată și actualizată a pachetului cu informații. Autoritatea de omologare marchează fiecare pagină actualizată din pachetul cu informații pentru a indica în mod clar natura modificării și data noii eliberări.
3. Ori de câte ori sunt emise documente actualizate sau o versiune consolidată și actualizată a pachetului cu informații, se modifică în mod corespunzător indexul pachetului cu informații anexat la certificatul de omologare, pentru a indica data celei mai recente extinderi sau revizuii sau data celei mai recente consolidări a versiunii actualizate.
4. Autoritatea de omologare notifică autorităților de omologare ale celorlalte state membre și Comisiei orice modificare adusă certificatelor de omologare UE de tip, în conformitate cu dispozițiile articolului 11 alineatul (3).

Articolul 16

Încetarea valabilității certificatelor de omologare UE de tip

1. Un certificat de omologare UE de tip încetează să fie valabil în una sau în ambele din situațiile următoare:
 - (a) devin obligatorii noi cerințe de performanță aplicabile echipamentelor omologate, necesare pentru vânzarea sau punerea în serviciu a noilor echipamente, iar omologarea nu poate fi actualizată în mod corespunzător;
 - (b) producția echipamentelor omologate este întreruptă definitiv, în mod voluntar.
2. În cazul în care producția echipamentelor omologate este întreruptă definitiv, în mod voluntar, producătorul notifică acest fapt autorității de omologare care a omologat echipamentele respective. La primirea notificării în acest sens, autoritatea respectivă informează autoritățile de omologare ale celorlalte state membre și Comisia cu privire la acest fapt în termen de 20 de zile lucrătoare.

Articolul 17

Procedura aplicabilă echipamentelor care prezintă un risc la nivel național

1. În cazul în care au luat măsuri în temeiul articolului 20 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 sau în cazul în care au motive suficiente să creadă că un echipament care intră sub incidența prezentului regulament reprezintă un risc pentru sănătatea sau siguranța persoanelor sau pentru alte aspecte referitoare la protecția interesului public care intră sub incidența prezentului regulament, autoritățile de supraveghere a pieței dintr-un stat membru fac o evaluare cu privire la echipamentul în cauză, care verifică toate cerințele stabilite în prezentul regulament. Producătorii cooperează atât cât este necesar cu autoritățile de supraveghere a pieței.

În cazul în care, pe parcursul evaluării respective, autoritățile de supraveghere a pieței constată că echipamentul nu îndeplinește cerințele stabilite în prezentul regulament, ele solicită fără întârziere producătorului să întreprindă toate acțiunile corective necesare pentru ca echipamentul să fie în conformitate cu aceste cerințe sau pentru a retrage echipamentul de pe piață ori pentru a-l rechema în decursul unei perioade rezonabile, proporțională cu natura riscului și stabilită de autoritățile respective.

Autoritățile de supraveghere a pieței informează organismul notificat relevant în mod corespunzător.

Articolul 21 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 se aplică măsurilor menționate la al doilea paragraf.

2. În cazul în care autoritățile de supraveghere a pieței consideră că neconformitatea nu se limitează la teritoriul lor național, acestea informează autoritățile de omologare ale celorlalte state membre și Comisia cu privire la rezultatele evaluării și la acțiunile pe care le-au solicitat din partea producătorului.

3. Producătorul se asigură că sunt întreprinse toate acțiunile corective adecvate pentru echipamentul în cauză pe care acesta l-a pus la dispoziție pe piață în întreaga Uniune.

4. În cazul în care producătorul nu întreprinde măsurile corective adecvate în termenul menționat la alineatul (1) al doilea paragraf, autoritățile de supraveghere a pieței iau toate măsurile provizorii corespunzătoare pentru a interzice sau a restrânge punerea la dispoziție a produsului pe piața națională, pentru a retrage produsul de pe acea piață sau pentru a-l rechema.

Acestea informează autoritățile de omologare ale celorlalte state membre și Comisia, fără întârziere, cu privire la respectivele măsuri.

5. Informațiile menționate la alineatul (4) includ toate detaliile disponibile, în special datele necesare pentru a identifica echipamentul neconform, originea echipamentului, natura neconformității invocate și riscul implicat, natura și durata măsurilor naționale luate, precum și argumentele prezentate de producătorul respectiv.

6. Autoritățile de omologare, altele decât autoritatea de omologare a statului membru care a inițiat procedura, informează Comisia și celelalte state membre, fără întârziere, cu privire la măsurile adoptate și informațiile suplimentare referitoare la neconformitatea echipamentului în cauză aflate la dispoziția lor și cu privire la obiecțiile lor, în caz de dezacord cu măsura națională notificată.

7. În cazul în care, în termen de 3 luni de la primirea informațiilor menționate la alineatul (4), nu au fost formulate obiecții de nicio altă autoritate de omologare sau de Comisie cu privire la o măsură provizorie luată de autoritatea de omologare a unui stat membru, măsura este considerată justificată.

8. Autoritățile de omologare se asigură că se iau măsurile restrictive corespunzătoare în legătură cu echipamentul în cauză, cum ar fi retragerea fără întârziere a echipamentului de pe piețele lor.

Articolul 18

Procedura UE de salvagardare

1. În cazul în care, la finalizarea procedurii prevăzute la articolul 17 alineatele (3) și (4), se ridică obiecții împotriva unei măsuri luate de autoritatea de omologare a unui stat membru sau în cazul în care Comisia consideră că măsura națională este contrară legislației Uniunii, Comisia inițiază fără întârziere consultări cu autoritățile de omologare ale statelor membre și cu producătorul relevant și evaluează măsura națională. Pe baza rezultatelor evaluării respective, Comisia decide dacă măsura națională este justificată sau nu.

Comisia adresează decizia sa autorităților de omologare ale tuturor statelor membre și o comunică imediat acestora și producătorului relevant.

2. În cazul în care măsura națională este considerată justificată, autoritățile de omologare din toate statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că echipamentul neconform este retras de pe piețele lor și informează Comisia în mod corespunzător. În cazul în care măsura națională este considerată nejustificată, autoritatea de omologare a statului membru în cauză retrage măsura.

Articolul 19

Echipamentele neconforme cu tipul omologat

1. O autoritate de omologare poate verifica în orice moment dacă echipamentele însoțite de un certificat de conformitate sau purtând o marcă de omologare UE de tip mai sunt conforme cu tipul și configurația pe care le-a aprobat.

Verificarea se face în conformitate cu anexa VI. Cu toate acestea, s-ar putea limita la una sau la mai multe dintre procedurile prevăzute în respectiva anexă.

2. În cazul în care autoritatea de omologare constată că echipamentele menționate la alineatul (1) nu sunt conforme cu tipul și configurația pe care le-a omologat, aceasta se asigură că producătorul ia măsurile necesare pentru ca echipamentele să devină conforme cu tipul și configurația omologate. Aceste măsuri pot include retragerea certificatului de omologare UE de tip.

Autoritatea de omologare informează autoritățile de omologare ale celorlalte state membre și notifică Comisiei măsurile luate.

3. În cazul în care o autoritate de omologare retrage un certificat de omologare UE de tip, aceasta informează autoritățile de omologare ale celorlalte state membre și Comisia cu privire la decizia sa și la motivele care au stat la baza acesteia, în termen de 20 zile lucrătoare.

4. În sensul alineatului (1), abaterile de la datele cuprinse în certificatul de omologare UE de tip sau în pachetul cu informații sunt considerate motiv de neconformitate cu tipul și cu configurația omologate.

5. În cazul în care autoritatea de omologare constată că un echipament însoțit de un certificat de conformitate sau care poartă o marcă de omologare UE de tip nu este conform cu tipul și configurația omologate de o altă autoritate de omologare, aceasta încetează temporar punerea la dispoziție sau punerea în serviciu a echipamentului în cauză în statul membru respectiv și solicită fără întârziere autorității de omologare care a eliberat certificatul de omologare UE de tip să verifice dacă echipamentele care sunt produse continuă să fie conforme cu tipul și configurația omologate.

La primirea unei solicitări în acest sens, autoritatea de omologare în cauză ia măsurile care se impun în cel mai scurt timp posibil și, în orice caz, în termen de trei luni de la data solicitării și informează celelalte autorități de omologare și Comisia în legătură cu acest fapt.

6. În cazul în care autoritatea de omologare care a emis certificatul de omologare UE de tip consideră că echipamentul respectiv nu este conform cu tipul și configurația omologate, se fac demersuri în vederea soluționării diferendului. Comisia este informată de către cele două părți și organizează, atunci când este necesar, consultări adecvate în vederea ajungerii la o înțelegere. Până la găsirea unei soluții, se instituie măsurile temporare menționate la alineatul (5).

Articolul 20

Notificarea deciziilor și a căilor de atac disponibile

Toate deciziile luate în temeiul articolelor 17, 18 și 19 precizează motivele care stau la baza lor. Statele membre se asigură că există o cale de atac pentru orice decizie luată în temeiul acestor articole.

Autoritatea de omologare notifică orice astfel de decizie tuturor părților implicate și, în același timp, le informează cu privire la căile de atac pe care le au la dispoziție în temeiul legislației naționale și la termenele pentru exercitarea acestor căi de atac.

Articolul 21
Notificarea serviciilor tehnice

1. Cel puțin o autoritate de omologare notifică Comisiei numele, adresa, inclusiv adresa electronică, persoanele responsabile și categoria de activități a fiecărui serviciu tehnic în sensul articolului 8. Autoritatea de omologare notifică Comisiei orice modificare ulterioară adusă acestora.
2. Un serviciu tehnic își îndeplinește sarcinile în conformitate cu prezentul regulament numai în cazul în care acesta a fost notificat Comisiei.
3. Autoritățile de omologare pot să desemneze orice serviciu tehnic notificat în sensul articolului 8.
4. Comisia publică pe site-ul său web o listă și detaliile de contact ale autorităților de omologare și ale serviciile tehnice.

Articolul 22
Cerințele privind serviciile tehnice

1. Serviciul tehnic efectuează sau supervizează testele necesare prevăzute la articolul 8. Acesta nu efectuează teste sau verificări la o categorie de activități pentru care nu a fost notificat Comisiei, în conformitate cu articolul 21.
 2. Există patru categorii de servicii tehnice:
 - (a) categoria A, serviciu tehnic ce efectuează testele menționate la articolul 8 alineatul (1) în cadrul propriilor unități;
 - (b) categoria B, serviciu tehnic ce supraveghează testele menționate la articolul 8 alineatul (1), efectuate în cadrul unităților producătorului sau ale unei părți terțe;
 - (c) categoria C, serviciu tehnic ce evaluează și monitorizează cu regularitate procedurile producătorului, pentru verificarea conformității producției;
 - (d) categoria D, serviciu tehnic ce supraveghează sau efectuează teste sau verificări în cadrul măsurilor de asigurare a conformității producției;
 3. Serviciul tehnic posedă competențele necesare, cunoștințele tehnice specifice și experiență dovedită în domeniul său de activitate. Serviciile tehnice sunt, de asemenea, în măsură să procure toate materialele necesare efectuării testelor în conformitate cu articolul 8 alineatul (2).
- În plus, serviciile tehnice respectă cerințele din anexa VII.
4. Serviciile tehnice se asigură că durata medie dintre cererea de efectuare a unui test al echipamentelor și furnizarea rezultatelor testului autorității de omologare este de cel mult 6 luni. Această perioadă poate fi prelungită în cazuri excepționale sau dacă acest lucru este cerut în mod oficial de către producător.
 5. O autoritate de omologare poate îndeplini atribuții de serviciu tehnic.
 6. Un serviciu tehnic sau o autoritate de omologare care îndeplinește atribuții de serviciu tehnic deține autorizarea de securitate industrială necesară lucrului cu informații clasificate ale

UE la nivelul „EU Confidențial” sau la un nivel superior, astfel cum este definit în Decizia 2015/444/CE a Comisiei⁸.

7. O autoritate de omologare poate desemna un serviciu tehnic situat într-o țară terță numai în cadrul unui acord bilateral dintre Uniune și țara terță respectivă.

Articolul 23

Evaluarea competențelor serviciilor tehnice

1. Deținerea competențelor menționate la articolul 22 alineatul (3) se demonstrează cu un certificat de acreditare eliberat de un organism național de acreditare.
2. Certificatul de acreditare se trimite Comisiei, la cerere.
3. O autoritate de omologare care îndeplinește atribuții de serviciu tehnic demonstrează că deține competențele menționate la articolul 22 alineatul (3) prin intermediul unor documente justificative, inclusiv o evaluare efectuată de auditori independenți de activitatea supusă evaluării. Auditorii pot aparține aceleiași organizații, cu condiția autonomiei conducerii acestora față de personalul implicat în activitatea evaluată. Comisia poate trimite auditori care să verifice respectarea prevederilor articolului 22 alineatul (3).

Articolul 24

Coordonarea serviciilor tehnice

1. Serviciile tehnice organizează reciproc vizite la sediile lor, în vederea schimbului de informații și de bune practici privind efectuarea testelor necesare în conformitate cu articolul 8 alineatul (1).
2. Comisia instituie un grup sectorial al serviciilor tehnice pentru a se asigura că există o coordonare și o cooperare corespunzătoare între serviciile tehnice. Autoritățile de omologare se asigură că serviciile tehnice pe care le-au desemnat participă la activitatea grupului, în mod direct sau prin intermediul unor reprezentanți desemnați.
3. Comisia acționează ca președinte al grupului sectorial.
4. Atribuțiile grupului sectorial sunt, în special:
 - (a) elaborarea de orientări privind calitatea în ceea ce privește aplicarea metodologiilor comune de testare menționate la articolul 8 alineatul (2);
 - (b) coordonarea și stabilirea de măsuri menite să asigure aplicarea armonizată a metodologiilor comune de testare de către serviciile tehnice, inclusiv testarea materialelor provenite dintr-o singură sursă, formularele comune pentru schimbul de documente și campaniile de testări comparative;
 - (c) conceperea și organizarea de cursuri de formare pentru personalul serviciilor tehnice;
 - (d) coordonarea armonizării tehnice cu țările terțe în ceea ce privește evaluarea conformității echipamentelor de control de securitate aeronautică.

⁸ Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei din 13 martie 2015 privind normele de securitate pentru protecția informațiilor UE clasificate (JO L 72, 17.3.2015, p.53)

Articolul 25
Schimbările desemnărilor

1. În cazul în care o autoritate de omologare a constatat că un serviciu tehnic desemnat de ea nu mai îndeplinește cerințele prevăzute în prezentul regulament sau că nu își îndeplinește obligațiile, autoritatea de omologare restricționează, suspendă sau retrage desemnarea, după caz. Autoritatea de omologare informează fără întârziere Comisia și celelalte autorități de omologare. Comisia modifică în mod corespunzător informațiile din lista menționată la articolul 21 alineatul (4).

2. În caz de restricționare, suspendare sau retragere a desemnării unui serviciu tehnic sau în cazul în care serviciul tehnic și-a încetat activitatea, autoritatea de omologare care a desemnat serviciul tehnic respectiv ia măsurile adecvate pentru a se asigura că dosarele serviciului tehnic respectiv sunt fie prelucrate de un alt serviciu tehnic, fie puse la dispoziția autorităților naționale competente, la cererea acestora.

Articolul 26
Contestarea competenței serviciilor tehnice

1. Comisia investighează toate cazurile în care are temeri sau i se semnalează aspecte care pot constitui motiv de îngrijorare cu privire la competența unui serviciu tehnic sau la continuarea îndeplinirii de către un serviciu tehnic a cerințelor și responsabilităților care îi revin.

2. Autoritatea de omologare a statului membru care a notificat serviciul tehnic respectiv furnizează Comisiei, la cerere, toate informațiile relevante.

3. Comisia se asigură că toate informațiile sensibile obținute pe parcursul investigației sale sunt tratate confidențial.

4. În cazul în care constată că serviciul tehnic notificat nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește cerințele pentru acreditare, Comisia informează în mod corespunzător autoritatea de omologare a statului membru care a notificat serviciul tehnic respectiv și îi solicită acesteia să ia măsurile corective necesare, inclusiv retragerea notificării, dacă este necesar.

Articolul 27
Modificări aduse anexelor

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 28, pentru a modifica anexele după cum urmează:

- (a) poate modifica anexa I pentru a reflecta introducerea unor noi cerințe de performanță pentru echipamentele de control de securitate aeronautică;
- (b) poate modifica anexele în cazul în care este necesar, pentru a le adapta la dezvoltarea cunoștințelor științifice și tehnice;

Articolul 28
Exercitarea competențelor delegate

1. Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate în condițiile prevăzute la prezentul articol.

2. Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 27 este conferită Comisiei pentru o perioadă de zece ani de la [data intrării în vigoare a prezentului regulament].

3. Delegarea de competențe menționată la articolul 27 poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
4. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
5. Un act delegat adoptat în temeiul articolului 27 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înainte de expirarea termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia cu privire la faptul că nu vor formula obiecțiuni. Perioada respectivă se prelungește cu două luni, la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 29

Sancțiuni

Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor care se aplică în cazul încălcării dispozițiilor prezentului regulament, în special a celor de la articolele 5, 7 și 8 și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a acestora. Sancțiunile prevăzute sunt eficace, proporționale și disuasive. Statele membre informează Comisia cu privire la regimul acestor sancțiuni și cu privire la măsurile respective și notifică, fără întârziere, orice modificare ulterioară care le afectează.

Articolul 30

Dispoziții tranzitorii

Până la [trei ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], statele membre pot continua să omologheze echipamente în conformitate cu normele lor naționale.

La cererea producătorului, o autoritate de omologare care, înainte de această dată, a omologat un tip și o configurație de echipamente în temeiul normelor naționale, eliberează un certificat de omologare UE de tip pentru acel tip și pentru acea configurație a echipamentelor dacă acestea au fost testate în conformitate cu articolul 8 alineatul (2).

Articolul 31

Evaluarea

1. La [patru ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] cel târziu, statele membre informează Comisia cu privire la punerea în aplicare a prezentului regulament.
2. La [cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament], Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a prezentului regulament, însoțit, dacă este cazul, de propuneri legislative pertinente.

Articolul 32

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la [un an de la intrarea în vigoare a prezentului regulament].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele
[...]

Pentru Consiliu
Președintele
[...]